

“Elkaar als gemeenschap voeden”

verslag synodaal gesprek d.d. 7 februari 2024, 14.00 uur

Synodaal Gebed en lied GvL 442 Geest die vuur en liefde zijn

Uitleg thema: Uit het slotdocument van de eerste vergadering van de bisschoppensynode: nr. 3 binnentreden in een geloofsgemeenschap: de christelijke initiatie. Punten van overeenstemming (3c) en kwesties die behandeld moeten worden (3g en 3 h).

Overdenken vragen: Wat betekent ‘gedoopt zijn’? Wat betekent ‘leerlingschap’? Wat betekent leerlingschap in combinatie met gemeenschap?

Bijbellezing: Marcus 6, 34-44

Meditatie over de Bijbellezing.

Luisterfase:

Bijbellezing:

Wat nu als die twee vissen en vijf broden nieuwe gemeenschappen waren van 1000 of 500 personen? Allen met een leider/herder? Allen werden gevoed... er bleef over>> voortzetting van nieuwe groepen? Parochiestructuren, parochiefusie?

Jezus kijkt niet of iemand Hem irriteert maar heeft medelijden met alle schapen. Dat mag mijn aandacht krijgen. Stuur hen weg: ben ik. Maar : geeft zij hen maar te eten: dat vergeet ik niet, maar ik irriteer mij wel aan sommige mensen en dan kijk ik weg. Irritatie is karakteriologisch: mensen die overal tegenaan schoppen, daar irriteer ik mij aan. Inventariseer wat er is. En iedereen at totdat ze verzadigd waren en er was meer dan genoeg. Iedereen was gehoord en gezien. Er bleef nog reserve over. Dat zet mij aan het denken.

Als leerling gaat het er niet zozeer om gevoed te worden, maar om te delen. Om te delen, moet er eerst gebroken worden

Vijf broden en twee vissen lagen er niet alvast. Maar zijn meegenomen door mensen. Wat mensen al in zich hebben wordt gedeeld. Dat komt tot wasdom door de richting die Jezus eraan geeft. En het groepsproces. Groene gras (was niet vanzelfsprekend): was lekker om te zitten: koel en vruchtbaar.

Wat betekent gedoopt zijn?

Engagement met het christelijk geloof, verbondenheid met Christus en de gemeenschap rondom Christus, deel nemen aan die gemeenschap, erdoor gevoed worden en ook mede voeden, vergeving van zonden: er mogen zijn met je lek en gebrek, maar wel proberen te leven naar Gods wet, verrijzenisgeloof: in navolging van Christus verrijzen: de dood heeft niet het laatste woord. Navolging van Jezus.

Opgenomen in de gemeenschap. Veel verschillende mensen , die anders aankijken tegen gemeenschap. Respecteren en waarderen van allen.

Ouders hebben voor mij gekozen. Maar het voelt niet vrijblijvend. Sensus fidei: het laat me niet los. Ik ben getekend, positief, en raak dat nooit meer kwijt. Ik ben er blij mee.

Mijn doop was automatisch: ik ben in een RK gezin geboren en gedoopt: opgenomen in de geloofsgemeenschap: RK. Geen spijt, veel liefde gekregen en schoonheid. Veel gekregen: liturgie, koren, orgelspel, cultuur: veel schoonheid.

Doop is de basis, het begin. Albe: doopjurk. Ik word elke keer aan dat begin herinnerd. In de wereld waarin je bent opgegroeid word je gevormd. Met en zonder woorden, door geest en genade, word je gevormd. Zo neem je beslissingen. Niet los verkrijgbaar, altijd met anderen.

Wat betekent leerlingschap?

Leerlingschap: luisteren naar de meester (Jezus) en in dialoog met Hem je leven vorm geven. Gebed, liturgie, Bijbel, traditie: luisteren. Keuzes in dagelijks leven: dialoog en uitvoering.
Ik bleef leerling en zal leerling blijven. Vallen en opstaan. Zoals ik val en opstaan mag een ander dat ook. Geduld en verdraagzaamheid
Leren om Hem te volgen, en dat is verschrikkelijk moeilijk.
Genade van het sacrament ontwikkeld: naastenliefde, elkaar helpen, openstaan voor elkaar, de waarde van het geloof uitdragen. Katholieke opvoeding heeft mij veel gegeven. Over hoe ik nu in het leven sta.
Ideaal en waar je staat: daar probeer je je weg in te vinden. Met mensen die je tegenkomt (oude buurvrouw, wijze vrouw bijvoorbeeld, wiens woorden ik nog steeds af en toe hoor). En Jezus als echte Rabbi.

Wat betekent leerlingschap in combinatie met gemeenschap?

Zowel in gesprek gaan als vorm geven aan gebeurt in de geloofsgemeenschap, maar soms ook individueel. Er is een spanningsveld tussen individueel en gemeenschap, en die is nodig om elkaar scherp en op de juiste weg te houden. Maar ook om elkaar te inspireren en motiveren. Je staat er niet alleen voor. En er is diversiteit mogelijk. Overstijgen van het individu
Iedereen mag leerling zijn, zoals ik ook tekorten mag hebben. En dat accepteren
Gemeenschap is mijn leerschool
De waarden van het christelijk geloof maken mijn keuzes mogelijk.
De gemeenschap voor het ontwikkelen van het doopsel in de eerste jaren is klein, wordt later steeds groter (studententijd en verder). Je kunt van elkaar leren.

Dialogfase: wat hebben de antwoorden bij je opgeroepen? Wat ervaar je hiervan in je eigen (geloofs)leven? Welk verlangen is bij jou naar boven gekomen toen je luisterde naar de anderen?

Opgeroepen: enthousiasme en warm gevoel. Verlangen: sterkere geloofsgemeenschap, meer mensen erbij betrekken, meer synodale gesprekken met meer deelnemers, meer deelnemers bij geboden activiteiten, enthousiasme voeden en delen. Gemeenschap is belangrijk: in mijn dagelijks leven probeer ik dat steeds uit te dragen: werk, dialoog, verbindingen leggen, niet individualistisch leven.
Verlangen is onrust. We zijn nog niet waar je naar verlangt. Er is een Goddelijke werkelijkheid. Er zijn virtuele dingen. Veel dingen van de Bijbel zijn virtueel. Mijn verlangen is dat de Goddelijke werkelijkheid daarvan aan mij geopenbaard wordt.
Ik kan hier niets zinnigs over zeggen, ik luister
Niet speciaal getroffen. Wel mooi hoe iedereen denkt en ervaart. Dat mensen getroffen worden door andere zaken dan ik. Gemeenschap bestaat uit heel verschillende mensen: rijkdom én soms lastig. Dat kom ik tegen in gespreksgroepen en dat inspireert mij, die verschillende opvattingen. Verlangen: dat ik steeds weer geïnspireerd raak.
Soms is de taal van de kerk erg formeel, moeilijk om daarbij aan te sluiten. Dat maakt het lastig.
Gemeenschap en geleid worden door de gemeenschap, de bedding waarin je opgegroeid bent. Normen en waarden die daarbij horen, maar ook de schoonheid en de liefde, muziek. Getekend zijn in positieve zin.
Bijbelverhalen zijn prachtig, zit heel veel in.
De zuilen hadden wel hun werking. Brachten heel veel goeds. Terwijl je niet zozeer altijd met het geloof bezig was. Wat ik thuis heb meegekregen van mijn ouders, vergeet ik niet. Het is een manier van leven, maar niet genoemd dat het geloof was. Wel kerkgang en biechten en katholieke school. Keuzes maken. Maar ook de (verkeerde) strengheid.
Mijn broers en zussen waren getrouwd, verspreid over Nederland, kerkgang en doopsel van kinderen. Maar er is ook leiding nodig. Als er een oude deken was of pastoor die niet aansprak keerden ze de rug toe naar de kerk. Aanspreekbare voorgangers trokken juist wel aan. Dus het

maakt uit in welke omgeving je terecht komt. Ik merk dat ik vaker niet meer kom. Als lector ben ik meer betrokken dan als kerkganger. Ik voel me verloren als er niet met elkaar het geloof beleden wordt, als er geen gevoel van gemeenschap is.

Liturgie is gelukkig niet afhankelijk van de voorganger.
--

Onderscheidingsfase: We denken na over gedoopt zijn, leerlingchap en gemeenschap. Welke gemeenschappelijke elementen hebben jullie gehoord in het voorgaande gesprek?

Omgeving is belangrijk. De gemeenschap, én het gezin/omgeving

Getekend zijn in positieve zin.

Diversiteit

Verbondenheid met, één zijn met elkaar.

Connaturaliteit: geraakt worden, verbondenheid tussen goddelijke werkelijkheid en aards bestaan.
--

Afsluitende tekst: een gebed.